

Rep.Nr.

2011/892

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 28 MAART 2011.

5DE KAMER

Arbeidscontract
Op tegenspraak
Definitief

In de zaak:

B R

Appellant, vertegenwoordigd door Mevr. C.
BOEHLEN, syndicaal afgevaardigde en
volmachtdraagster te Leuven.

Tegen:

ANDRE CELIS TRANSPORT N.V., met zetel
gevestigd te 3210 LUBBEEK, Kraaiwinkelstraat 3.

Geïntimeerde, vertegenwoordigd door Mr. R.
BOLLEN, advocaat te Leuven.

★

★

★

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit :

Gelet op de stukken van de rechtspleging, meer bepaald:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het vonnis gewezen op tegenspraak door de Arbeidsrechtbank van Leuven op 19 maart 2010;
- het verzoekschrift in hoger beroep ontvangen ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 3 mei 2010;
- de conclusies van de partijen;

Gelet op de door partijen neergelegde stukken.

Gehoord de partijen in hun middelen en verdediging ter openbare terechtzitting van 21 februari 2011 waarna de debatten gesloten werden en de zaak in beraad werd genomen.

★

★

★

I. FEITEN

De heer B trad op 27 augustus 2007 in dienst van de NV André Celis Transport (hierna genoemd de NV als vrachtwagenbestuurder, met schriftelijke arbeidsovereenkomst van 8 augustus 2007.

Op 19 maart 2008 was de heer B slachtoffer van een ongeval ten gevolge waarvan hij arbeidsongeschikt was tot minstens 4 juni 2008.

Met brief van 5 juni 2008, door de personeelsverantwoordelijke van de NV ondertekend, beëindigde de heer B de arbeidsovereenkomst met een opzeggingstermijn van 14 kalenderdagen, die een aanvang nam op 9 juni 2008.

Met brief van 17 februari 2009 vorderde de vakorganisatie van de heer B betaling door de NV van een loonaanpassing voor laad- en loswerkzaamheden waarvoor enkel beschikbaarheidstijd werd vergoed, loon voor 5 juni 2008, één compensatiedag en overuren.

Na een herinneringsbrief van 11 maart 2009 betwistte het sociaal secretariaat van de NV deze vorderingen, met uitzondering van de compensatiedag, waarvan betaling werd aangekondigd. Met betrekking tot de loonaanpassing stelde het sociaal secretariaat dat de chauffeurs

niet instonden voor laden en lossen, zodat voor de laad- en losperiodes terecht beschikbaarheidstijd werd toegepast.

II. RECHTSPLEGING

a.-

Met inleidende dagvaarding van 2 juni 2009 vorderde de heer E voor de Arbeidsrechtbank te Leuven betaling door de NV van 340,15 EUR loonaanpassing en 79,56 EUR als (gewaarborgd) loon voor 5 juni 2008, te vermeerderen met de wettelijke en de gerechtelijke intrest en de kosten van het geding.

Hij vorderde tevens afgifte van sociale documenten onder verbeurte van een dwangsom en de voorlopige uitvoerbaarheid van het vonnis zonder enige reserve.

b.-

Met vonnis van 19 maart 2010 verklaarde de arbeidsrechtbank de vordering van de heer B ontvankelijk doch ongegrond. De heer B werd verwezen in de kosten van het geding.

c.-

Er wordt geen melding gemaakt van een betekening van dit vonnis.

d.-

Met verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 3 mei 2010 stelde de heer B hoger beroep in tegen dit vonnis, doch enkel met betrekking tot de vordering tot betaling van loonaanpassing. Hij vroeg dat het arbeidshof dit vonnis zou vernietigen en de NV zou veroordelen tot betaling van 340,15 EUR loonaanpassing, te vermeerderen met de wettelijke en de gerechtelijke intrest en de kosten van het geding. Tevens vorderde hij opnieuw afgifte van niet nader aangeduide documenten.

e.-

De NV vordert de afwijzing van het hoger beroep en de verwijzing van de heer B in de kosten van beide aanleggen.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN HET HOGER BEROEP

Het hoger beroep werd tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat het ontvankelijk is.

IV. BEOORDELING

1. Loonaanpassing

a.-

Partijen zijn het er over eens dat de NV voor haar werklieden ressorteert onder het paritair comité voor het vervoer.

Artikel 3.1.1 eerste gedachtestreepje van de in dit paritair comité op 27 januari 2005 gesloten collectieve arbeidsovereenkomst bepaalt dat als arbeidstijd wordt beschouwd, de tijd die wordt besteed aan het rijden, laden en lossen.

Artikel 3.2.1 vierde gedachtestreepje bepaalt dat als beschikbaarheidstijd wordt beschouwd, twee uur per laad- en/of losoperatie in het nationaal vervoer. Wanneer de wachttijd bij het laden en/of lossen wordt overschreden, bepaalt artikel 3.1.6 dat ook deze overschrijding als arbeidstijd moet worden beschouwd.

Tenslotte bepaalt artikel 3.1.4 van voornoemde CAO dat alle overige tijden van fysieke arbeid in het raam van de arbeidsopdracht van de werknemer als arbeidstijd in het kader van de algemene arbeidswetgeving worden beschouwd.

b.-

Uit de door de heer B voorgebrachte stukken blijkt dat hij voor de begijfering van zijn vordering uitgegaan is van de uren die als beschikbaarheidstijd werden aangegeven op de loonstroken, en deze heeft herberekend als loon voor arbeidstijd.

Artikel 1315 eerste lid BW bepaalt dat wie de uitvoering van een verbintenis vordert, hiervan het bestaan moet bewijzen. Bovendien bepaalt artikel 870 Ger.W. dat iedere partij het bewijs moet leveren van de feiten die zij aanvoert.

Uit deze bepalingen volgt dat, bij ontstentenis van omkering van de bewijslast, de heer B het bewijs moet leveren van het feit dat de tijd die op de loonbrieven als beschikbaarheidstijd werd vermeld, in werkelijkheid arbeidstijd was daar hij niet enkel diende te wachten tijdens de laad- en losoperaties doch deze zelf uitvoerde, of in voorkomend geval dat als beschikbaarheidstijd werd opgegeven, de tijd die hij besteedde aan andere fysieke arbeid dan rijden, laden en lossen.

De heer B levert dit bewijs niet. Dit bewijs wordt niet geleverd door de schriftelijke verklaring van de heer V, daar deze wordt tegengesproken door de schriftelijke verklaring van de heer S.

Dit bewijs blijkt evenmin uit de vermelding in artikel 1 van de arbeidsovereenkomst van 8 augustus 2007 dat de taak van de heer B hoofdzakelijk zou 'bestaan in activiteiten van laden en lossen van vrachtwagens en het besturen ervan evenals alle aanverwante taken', vermits uit deze bepaling niet kan worden afgeleid dat deze taken ook effectief werden uitgevoerd.

Het was dan ook terecht dat de arbeidsrechtbank de vordering van de heer B tot betaling van een loonpassing als ongegrond heeft afgewezen.

2. Rechtsplegingvergoeding

a.-

Artikel 1022 derde lid Ger.W. bepaalt dat de rechter op verzoek van één van de partijen of na hen hierover ondervraagd te hebben, en op een met bijzondere redenen omklede beslissing het bedrag van de rechtsplegingvergoeding kan verminderen of verhogen, rekening houdend met de financiële draagkracht van de verliezende partij, de complexiteit van de zaak, de contractueel bepaalde vergoedingen voor de in het gelijk gestelde partij of het kennelijk onredelijk karakter van de situatie.

Het arbeidshof is van oordeel dat geen van deze hypothesen in voorliggende betwisting voorhanden is, zodat het basisbedrag van de rechtsplegingvergoeding kan worden aangehouden. Met toepassing van artikel 2 tweede lid van het KB. van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingvergoeding, wordt voor de toepassing van dit artikel het bedrag van de vordering vastgesteld overeenkomstig de artikelen 557 tot 562 en 618 Ger.W..

b.-

Artikel 557 Ger.W. refereert in dit verband aan het bedrag gevorderd in de inleidende akte, met uitzondering van gerechtelijke intrest, gerechtskosten en dwangsommen.

Artikel 618 Ger.W. laat toe dit te corrigeren aan de hand van de som die in de laatste conclusie wordt gevorderd.

In laatste conclusie vordert de heer B meer dan 250 EUR doch minder dan 750 EUR, zodat het basisbedrag van de rechtsplegingvergoeding 200 EUR bedraagt.

c.-

Na het arrest van het Grondwettelijk Hof van 18 december 2008 dat het vernietigingsberoep tegen de Wet Verhaalbaarheid Erelonen heeft verworpen, ziet de rechtbank geen reden om de werknemer die zijn belangen laat verdedigen door een pleitgevolmachtigde van zijn vakorganisatie niet te verwijzen in (een gedeelte van) de kosten van het geding indien hij (geheel of gedeeltelijk) in het ongelijk wordt gesteld of hem een rechtsplegingvergoeding toe te kennen, indien hij niet in het ongelijk wordt gesteld.

OM DEZE REDENEN;**HET ARBEIDSHOF;**

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond, bevestigt het bestreden vonnis in alle beschikkingen;

Verwijst de heer B in de kosten van het hoger beroep, aan de zijde van de heer B vereffend op NIHIL, en aan de zijde van de NV op 200 EUR rechtsplegingvergoeding.

★

★

★

Aldus gewezen door de 5de kamer van het Arbeidshof te Brussel en
ondertekend door :

D. RYCKX : Raadsheer.

E. VAN LAER : Raadsheer in sociale zaken als werkgever,

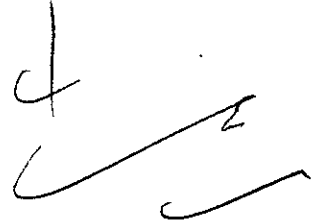
D. VRIJSEN : Raadsheer in sociale zaken als werknemer-arbeider,

En bijgestaan door :

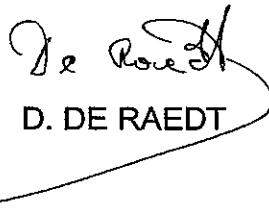
D. DE RAEDT: Griffier,

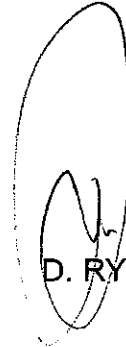
E. VAN LAER,

D. VRIJSEN,

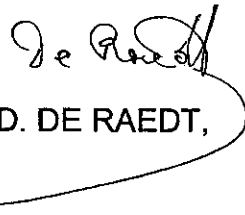

D. DE RAEDT

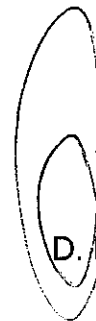

D. RYCKX,

En uitgesproken op de openbare terechtzitting van de 5de kamer van het
Arbeidshof te Brussel op 28 maart 2011 door de heer D. RYCKX,
Raadsheer, bijgestaan door D. DE RAEDT, griffier,

D. DE RAEDT,

D. RYCKX,